

Казначейство України входить до системи органів виконавчої влади та утворюється для реалізації державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів.

Діяльність ДКС фінансується за рахунок державного бюджету України. ДКС та його територіальні органи є юридичними особами, мають самостійні баланси, рахунки в установах банків. У своїй діяльності воно взаємодіє з органами законодавчої і виконавчої влади, національним і комерційними банками України, іншими учасниками бюджетного процесу та фінансовими інституціями. ДКС виступає з'єднувальним ланцюгом у бюджетному процесі між органами виконавчої влади та установами банківської системи.

Головним призначенням ДКС є сприяння оптимальному фінансовому управлінню державними ресурсами шляхом забезпечення своєчасного отримання бюджетними установами необхідних ресурсів для успішного функціонування державних служб при одночасному зменшенні видатків на державне фінансування. Казначейство також відповідає за управління державними фінансовими активами і зобов'язаннями. Тому діяльність казначейства тісно пов'язана з виконанням національного бюджету. Однак роль казначейства у виконанні бюджету може бути як пасивною (коли казначейство тільки виділяє ресурси бюджетним установам для виконання їх програм), так і активною (коли казначейство має право встановлювати обмеження на зобов'язання) [2].

Проте на сучасному етапі існують певні проблеми в розвитку ДКС. Насамперед, не в повному обсязі реалізуються виконання однієї з найважливіших функцій у життєдіяльності держави - функції оперативного управління доходами і видатками державного бюджету, в межах розподілу доходів і видатків державного бюджету. Нині утвердилася тенденція до збільшення залишків бюджетних коштів в установах банків, які не використовуються бюджетними установами та організаціями, що фінансуються з бюджету.

З огляду на це пропонується реалізувати схему управління видатками державного бюджету за рахунок поточних надходжень у регіонах, тобто запровадження системи видатків державного бюджету територіальними органами ДКС за рахунок коштів, що сплачуються на рахунки державного бюджету, відкриті на ім'я територіальних органів ДКС, тобто системи управління обсягами мобілізованих коштів, що можуть бути використані в регіонах.

Доцільно надати органам Державного казначейства право: стягувати заборгованість за взаєморозрахунками та належні державному бюджету кошти; фінансових санкцій за порушення затвердженого порядку виконання платіжних документів за доходами і видатками державного бюджету України.

Отже, найефективнішим є використання бюджетних коштів шляхом налагодженого механізму надання послуг казначейством державі.

Список використаних джерел:

1. Клімова С. М. Фінансове право України : навч. посіб. / С. М. Клімова. - Х., 2006. - 112 с.
2. Положення про Державну казначейську службу України затверджено указом Президента України від 13.04.2011 року №460/2011

ГРАНИЧНІ ОБСЯГИ БОРГУ ТА ГАРАНТІЇ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Бермес Юлія Валеріївна, студент магістратури навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Науковий керівник:* кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Котурло О.О.*

Актуальність даної теми полягає у тому, що питання державного боргу є доволі важливим для України. З часів формування незалежності і до сьогоднішнього дня, перенісши фінансову кризу, наша країна має суттєві підстави для дослідження і пошуку шляхів вирішення цієї проблеми.

Сучасний стан державного боргу чинить значні загрози національній економіці, що пов'язані у першу чергу із кризовими явищами економіки, постійним зростанням потреби у фінансуванні державного дефіциту,

перевищенням темпів зростання державного боргу над темпами росту ВВП та високої його частки у складі ВВП, зниження курсу національної валюти відносно іноземних валют, що спричинило до зростання розміру боргу в національній валюті.

Виходячи з цього, слід зазначити, що згідно з чинним законодавством України, а саме Бюджетним Кодексом України [1], державний борг - загальна сума заборгованості держави, яка складається з усіх випущених і непогашених боргових зобов'язань держави, включаючи боргові зобов'язання держави, що вступають у дію в результаті виданих гарантій за кредитами, або зобов'язань, що виникають на підставі законодавства або договору.

Державний борг поділяється на внутрішній борг та зовнішній.

Внутрішній борг - сукупність зобов'язань держави перед резидентами (заборгованість держави всім громадянам, які тримають внутрішні державні облигації).

Зовнішній борг - сукупність боргових зобов'язань держави, що виникли в результаті запозичення держави на зовнішньому ринку.

Зазначене вище стало основою для вибору теми наукового дослідження і визначило її актуальність.

Кожна держава, бажаючи найефективніше використати свої фінансові ресурси, активізувати підприємницьку діяльність, намагається залучити додатковий капітал, що є передумовою виникнення державного боргу. Невміння держави жити на власні кошти є основною причиною виникнення, а невміння використовувати залучені фінансові ресурси - зростання державного боргу [2, С.147].

Щодо основних проблем виникнення дефіциту грошових коштів у державі слід віднести такі причини [3]:

- перевищення темпів зростання державних видатків над темпами зростання державних доходів;
- вплив політичних бізнес-циклів (надмірне збільшення державних видатків напередодні виборів з метою завоювання популярності у виборців);
- відсутність чіткої фінансової стратегії уряду яка повинна бути спрямована на перспективне підвищення стабільності Державного бюджету, національної валюти, економіки в цілому;
- інфляційні процеси.

Шляхами подолання цієї проблеми (зменшення державного боргу України) можуть бути: використання запозичених коштів для фінансування збільшення виробничих потужностей, валютні надходження від експорту, збільшення власних доходів держави [4, с.168].

Список використаних джерел:

1. Бюджетний кодекс України [Електронний ресурс]: закон України від 08.07.2010 № 2456-УГ. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.
2. Мних А. М. Сучасні способи оптимізації боргової політики України для оздоровлення економіки / А. М. Мних // Облік і фінанси АПК. - 2010. №4. С. 147-149.
3. Карапка О. Управління державним боргом України / О. Карапка [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.stelmaschuk.tjoi.u^eteUcop:legence/apnoipced-п1ete1-sonfegence/op:Гегенсія-3-02-2012/49-агис1е-опfегенсія-23-02-2012/171-2012-03-27-18-59-29.біт1>.
4. Управління державним боргом: Навч. посіб. - Прутська О.О., Сьомченков О.А., Гарбар Ж.В., Губанова Л.І., Руденко В.В./за заг.ред. Прутської О.О. - К.: Центр учбової літератури, 2010. - 216с.

ФОНДИ БАНКІВСЬКОГО УПРАВЛІННЯ

Ходзінська Ольга Юріївна, студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Пожидаєва М.А.*

Питання фондів банківського управління набули актуальності лише нещодавно. Точніше сказати проблемні аспекти, які зачіпаються проектом Закону України «Про фонди банківського управління», існують вже давно, та вони не мали якихось реальних шляхів їх подолання. Тому було запропоновано створення базового законодавчого акту, що врегулюватиме правові основи створення та діяльності фондів банківського управління.